

č. 12 / 2011

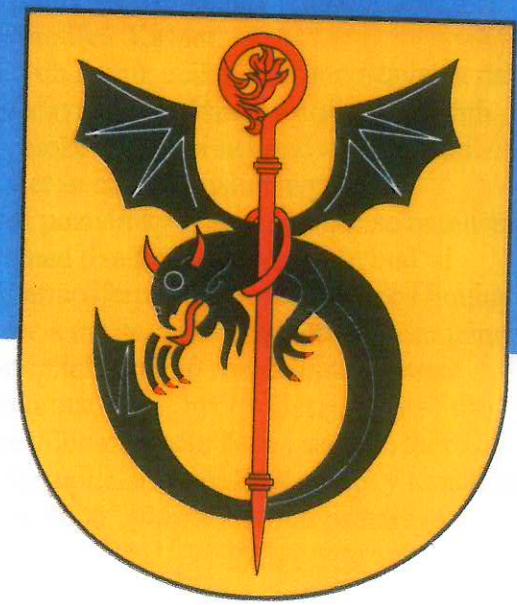

Údolí v Kojovci

Dlouhotřebovský zpravodaj

Vydává Obecní úřad v Dlouhé Třebové

2011

Starosta informuje.

Rok 2011 se pomalu chýlí ke svému konci a tak se k Vám dostává zpravodaj obce, ve kterém Vás budeme informovat, co se v obci stalo a jaké události očekáváme v nejbližší době. Co se dělo v posledních měsících si jistě většina z Vás všimla. Mezi občany se začali pohybovat projektanti na kanalizační přípojky. V současné době probíhá výběrové řízení na dodavatele stavby. Do posledního kola se dostalo 9 firem, běží zákonem předepsaná lhůta na předložení jejich nabídek. Půjde-li vše bez odvolání některé z firem, může se smlouva s vítězem podepsat do konce roku 2011. Slyšel jsem fámu, že kanalizace byla zastavena, není to pravda a nikdy se o tom neuvažovalo. Je potěšitelné, že se v poslední době našli další zájemci o napojení. Zde bych chtěl ještě jednou připomenout současná fakta: Ten, kdo nebude napojen musí doložit platné povolení k vypouštění odpadních vod. Tuto povinnost ukládá zákon již nyní, ale vzhledem k tomu, že obec chystá kanalizaci, není toto ze strany vodoprávního úřadu kontrolováno. Jiná situace nastane po dokončení kanalizace, každá domácnost bude vyzvána k předložení platného povolení k vypouštění odpadních vod. Jaké sankce bude uplatňovat vodohospodářský úřad záleží jen a pouze na něm. Je třeba pochopit, že nebude možno trpět situací, aby většina domácností požadavek splňovala a někdo se tzv. vezl. Byl bych moc rád, aby toto moje konstatování nikdo nepochopil jako vyhrožování, ale včasné upozornění na možné problémy v budoucnosti.

Jak jste si jistě všimli, v obci se rekonstruovalo veřejné osvětlení. Část financí se podařilo zajistit z dotace pro obnovu venkova. V příštím roce budeme pokračovat v rekonstrukci podél silnice č.14 a dále plánujeme rozšíření osvětlení v ulici Sluneční.

Po dlouhých průtazích se nám podařilo sehnat dotaci z programu Zelená úsporám na výměnu oken a zateplení starého činžáku. Tato akce bude dokončena do konce roku a bude stát dva miliony tři sta tisíc. Z dotace jsme získali milion tři sta tisíc a zbytek jde z rozpočtu obce. Do konce roku budeme měnit okna v prvním poschodí Obecního úřadu. V roce příštím máme zažádáno o dotaci na výměnu v přízemí Obecního úřadu.

Do školní kuchyně jsme zakoupili nad rámec rozpočtu školy nový konvektomat. U školy bych chtěl pár řádky zůstat. Jak jsem již mnohokrát konstatoval, spolupráce se Základní a Mateřskou školou je velmi dobrá. Přes prázdniny jsme svépomocí zrekonstruovali jednu třídu a chodbu v Mateřské škole. Chtěl bych touto cestou poděkovat všem mini kolektivům za dobrou práci, kterou vykonávají ve prospěch našich nejmenších.

V parčíku u Obecního úřadu se objevila dřevěná plastika s názvem „Svítání“. Plastika je dílem uměleckého řezbáře Jana Vokouna z Třebechovic. Dřevo pochází ze zahrady č.p. 3 /stará Rychta/, jedná se o jilm, který obci věnoval František Kašpar.

Když se projdete obcí zjistíte, že se staví hodně nových domů, celkem 12 novostaveb a další domy se opravují. Souběžně s tím jak mladé rodiny staví, tak potěšitelně přibývá nových občánků. Z této skutečnosti máme velkou radost, protože naší obci nehrozí vyliďňování.

V současné době má obec 1256 obyvatel a tento počet se stále pomalu navyšuje.

Chtěl bych vzkázat několika pesimistům, kteří trousí poznámky o tom, že obec se nemusela zadlužovat budováním kanalizace, protože nemáme nad dva tisíce obyvatel, že buď si neobstarali informace, nebo vědomě lžou a otravují atmosféru mezi občany. Obec Dlouhá Třebová byla vládou ČR zařazena do tzv. aglomerace s městem Ústí nad Orlicí a tím nám vznikla zákonná povinnost kanalizaci budovat. Zastupitelstvo toto rozhodnutí písemně rozporovalo, přesto byla naše žádost o vyjmutí zamítnuta. Chtěl bych vidět, jak by se títo škarohlídi tvářili za několik let, až by velká část obecního rozpočtu šla na sankce, které by následovaly. Mám-li hodnotit prvotní rozhodnutí Zastupitelstva před dvěma roky kanalizaci začít budovat, musím s odstupem pouze dvou let říci, že to bylo rozhodnutí prozíravé a moudré, toto ale jistě ocení občané po více letech.

Jen pro hrubou informaci: náklady na kanalizaci v obci jsou spočítány na 146 mil. Kč, z toho obec měla financovat částku 25 mil. Kč. Po jednáních s městem Ústí nad Orlicí byla uzavřena dohoda o třech splátkách cca po 6 mil. Z toho máme první splátku uhrazenou /3 mil jsme získali od kraje a 3 mil. jsme ušetřili z rozpočtu/. Zbývá uhradit dvě splátky po 6 mil. do konce příštího roku. Je předpoklad, že cca 5 mil. ušetříme, pokusíme se získat ještě jednou dotaci z kraje a zbytek asi 5 mil. budeme krýt úvěrem. Nestane-li se nic mimořádného, měl by být tento scénář naplněn. Jsem přesvědčen, že provoz v obci zabezpečujeme obstojně a daří se nám dofinancovávat dotační programy, o které stále usilujeme. Kdyby někdo před dvěma lety řekl, že obec vybuduje kanalizaci s 5 mil. úvěrem, nikdo by mu nevěřil. Samozřejmě, kanalizace není hotova, stát se může mnoho věcí, ale pracovat je třeba s nějakou vizí a jak říká jedno staré přísloví: "Nestahujme kalhoty brod je ještě daleko".

Přeji všem občanům pevné zdraví, trochu optimismu, nadcházející svátky prožít v klidu a poprat se s nadcházejícím rokem, který zdá se nebude jednoduchý.

Starosta obce Jaroslav Kašpar

Nabídka jazykových kurzů

Na základě velkého zájmu o jazykové kurzy, který vyplynul z dotazníků rozesílaných na jaře tohoto roku, nabízíme výuku anglického, německého a španělského jazyka.

Pro všechny zájemce je tedy připravena informační schůzka, která se bude konat

4. listopadu 2011, 18:00 v zasedací místnosti budovy Obecního úřadu

Na této schůzce je nutno se zaregistrovat, na základě této registrace bude vytvořen časový harmonogram kurzů podle Vašich časových možností. Cena kurzu je závislá na počtu zájemců v jednom kurzu. Jazykové kurzy budou vedeny kvalifikovanými lektory, kteří mají odpovídající vzdělání a praxi.

V případě zájmu o otevření jiného kurzu (italština, ruština, atp.) je možné se individuálně domluvit právě na této schůzce.

V případě dotazů nás lze kontaktovat na adrese spatenka@skolapelikan.cz

Obecní úřad děkuje spoluobčanům, kteří uposlechlí výzvu Obec.úřadu na dodržování klidu o nedělích a svátcích. Většina spoluobčanů tuto výzvu respektuje, ale jsou i tací, kterým rušení nedělního a svátečního klidu nic neříká. Dovedeme pochopit, že při stavbě a rekonstrukci domu to jinak nejde, ale sekání trávy nebo řezání dřeva není nutné provádět o nedělích nebo svátcích. Proto žádáme občany, kteří nedodržují výzvy Obec.úřadu, aby se nad svým počínáním zamysleli a všichni si užívali klidu o nedělích a svátcích.

Obecní úřad Dlouhá Třebová

1. světová válka

Kronikář obce
Martin Lamplot

www.kronikar.estranky.cz

1. světová válka

- Trvala čtyři roky, od roku 1914 do roku 1918.
- Vyžádala si téměř 10 miliónu obětí.
- 21 miliónů vojáků bylo zraněno.
- Přes 7 miliónů vojáků zůstalo nezvěstných.
- Na straně dohody bojovaly státy: Francie, Velká Británie a jí podřízené kolonie, Itálie (od r. 1915), Rusko (do r. 1917), Japonsko, Belgie, Rumunsko (od r. 1916), USA (od r. 1917), Srbsko (do r. 1915), Řecko (od r. 1917), Portugalsko (od r. 1916), Černá Hora (do r. 1916)
- Proti bojovalo Německo, Rakousko—Uhersko, Osmanská říše, Bulharsko.

Uvnitř tohoto vydání:

Legionáři z naší obce 2

Co vedlo k válce 3
2/2

40 dlouhotřebovských obětí 3
1/2

40 dlouhotřebovských obětí 4
2/2

Jeden z nich 4

Co vedlo k válce 1/2

První světový válečný konflikt si vyžádal milióny obětí. V českých zemích snad není obce, kde by se na návsi, nebo v blízkém okolí centra obce, nenacházel pomníček padlým z 1. světové války.

Rozbuškou pro rozpoutání do té doby nejhoršího konfliktu v dějinách lidstva byl atentát na rakouského arcivévodu Františka Ferdinanda d'Este a jeho choť Žofii Chotkovou. Arcivévoda se v červnu 1914 účastnil manévru c. k. armády, které se konaly v Bosně, jež byla k Rakousku—Uhersku přes odpor místních obyvatel anektována v roce 1890.

V programu arcivévody se objevila i návštěva bosenské hlavního města Sarajeva, kam dorazil 28. června 1914.

Přestože se již objevila varování, že se arcivévoda může

během pobytu stát obětí atentátu, konal arcivévoda s chotí cestu otevřeným vozem.

Krátce po desáté byla na vůz vhozena první bomba. Atentátníkem byl Nedejko Čabrinović. Byl členem anarchistické skupiny Černá ruka, kterou založili srbsští nacionalisté převážně mladšího věku. Měla za cíl sjednotit území, na kterém žijí Srbové, do jednoho celku. Je jasné, že Bosna pod správou Rakouska—Uherska byla nacionalistům trnem v oku.

Bomba se však odrazila od potahu stažené střechy a vybuchla až na zemi. Čabrinović se pokusil o sebevraždu, je však zadržen a předán policii. Arcivévodský pár pokračuje na sarajevskou radnici, kde proběhla další část programu, kterou měl

Císař František Josef I. (vládl 1848—1916)

následník trůnu v bosenské metropoli.

Rozhořčený arcivévoda představitelům radnice vytýká, že ačkoliv projevil dobrou vůli, je vítán bombami. Nakonec se však nechá přesvědčit a vyslechné i uvítací projev sarajevského starosty.

A potom přijde osudové rozhodnutí.

Slovo kronikáře obce

Vážení dlouhotřebováci,

dnešní historickou rubriku jsem se rozhodl věnovat 1. světové válce, která skončila 11. listopadu 1918 a která citelně zasáhla i do života naší obce.

Věřím, že se prostřednictvím článků dozvíte mnoho zajímavých informací, které jste třeba nevěděli a nebo na ně zapomněli.

Čerpal jsem z historických pramenů, které máme k dispozici v obecním archivu a především z archiválií Vojenského historického ústavu.

Mnohde se rozcházejí data narození, pokud nebyla dostupná matrika, rozhodl jsem se pro datum, které je uvedeno na kartě legionáře.

Přeji Vám klidné chvíle při čtení a na závěr děkuji Všem, kteří v uplynulém období věnovali své příspěvky do obecního archivu.

Jmenovitě pak paní Bělinové, Jakešové, panu Rybkovi, Míkešovi a Kovářovi.

Hezký podzim Vám Všem

Kronikář obce

Legionáři z naší obce

Jiroušek Emil (*29.12. 1893)

Zajat 28. 11. 1915 - St. Michael.

Do legií se přihlásil 16. 4. 1917 - Padula.

Do legií byl zařazen 26. 4. 1918.

Itálie, pluk 31 -1, střelec

Kovář Jan (*24. 6. 1890)

Zajat 20. 10. 1914 - Ostrov.

Do legií se přihlásil 1. 8. 1918 - Išim.

Do legií zařazen 8. 8. 1918.

Rusko, pluk nezjištěn

Kubišta Bohumil (*10. 9. 1895)

Zajat 17. 9. 1915 - Luck.

Do legií se přihlásil 1. 6. 1916 - Borispol.

Do legií zařazen 7. 10. 1918.

Rusko, pluk VII-3

Kubišta Jan (*4. 12. 1896)

Zajat 17. 6. 1916 - Styr.

Do legií se přihlásil 3. 11. 1917 - Poltavská G.

Do legií zařazen 6. 3. 1918.

Rusko, pluk nezjištěn

Kubišta Jan (*9.12. 1891)

Zajat 28. 11. 1914 - Karpaty.

Do legií se přihlásil - Omsk.

Do legií zařazen 21. 5. 1918.

Rusko, pluk III-1

Kubišta Josef (*24.12. 1883)

Zajat 7. 6. 1915 - Lublinu.

Do legií se přihlásil 12. 12. 1917 - Borispol.

Do legií zařazen 15. 12. 1917.

Rusko, pluk VII

Kubišta Petr (*21. 10. 1884)

Zajat 21. 12. 1914 - Janina.

Do legií se přihlásil - Čulím.

Do legií zařazen 17. 11. 1918.

Rusko, 1. zál. pluk

Kubišta Rudolf (*30. 10. 1894)

Zajat 10. 6. 1917 - Mt. Maaro.

Do legií se přihlásil 5. 9. 1917 - Padula.

Do legií zařazen 26. 4. 1918.

Itálie, pluk 33-III, strážmistr

Mikeš Antonín (*5. 9. 1896)

Zajat 7. 7. 1915 v Lublinu.

Do legií se přihlásil - Krivoj Rog.

Do legií zařazen 26. 5. 1917.

Rusko, pluk VI

Morkes Adolf (*14. 3. 1878)

Zajat 10. 10. 1916 - Zamošč.

Do legií se přihlásil 29. 9. 1918 - Samara.

Rusko, pluk nezjištěn

Morkes Jan (*14. 6. 1881)

Zajat 16. 9. 1915 - Rovno.

Do legií zařazen 18. 9. 1918.

Rusko, pluk nezjištěn

Petříček Josef (*26.11. 1892)

Zajat 8. 10. 1915 - Rovno.

Do legií se přihlásil v listopadu 1915 - Rublovlva.

Do legií zařazen 15. 7. 1917.

Rusko, pluk II

Rybka František (*30. 5. 1894)

Zajat 7. 6. 1915 - Marianovka.

Do legií se přihlásil - Darnica.

Do legií zařazen 15. 11. 1916.

Rusko, pluk III-2

Rybka Josef (*23. 3. 1897)

Zajat 23. 5. 1917 - Hudilog.

Do legií se přihlásil - Padula.

Do legií zařazen 18. 5. 1918.

Itálie, pluk 31, střelec

Ryšán Karel (* 2. 2. 1898)

Zajat 23. 5. 1917 - Hudilog.

Do legií se přihlásil 12. 2. 1917.

Do legií zařazen 29. 4. 1918.

Itálie, pluk 34-II, střelec

Ryšán Stanislav (*11. 11. 1896)

Do legií zařazen 24. 9. 1918.

Francie, 22. stř. pluk, střelec

Stránský Bedřich (* 8. 6. 1893)

Zajat 19. 6. 1917 - Asiago.

Do legií se přihlásil 12. 10. 1917 - Bellacqua.

Do legií zařazen 26. 4. 1918.

Itálie, pluk 33-IX, strážmistr

Šimek František (*23. 5. 1893) *

Do legií zařazen 25. 4. 1918.

Itálie, pluk 34, střelec

Šmíd Rudolf (* 6. 5. 1891)

Zajat 26. 10. 1914—Radimn.

Do legií se přihlásil 29. 9. 1917 - Tuská gub.

Do legií zařazen 2. 10. 1917.

Rusko, pluk VI

Štusák Ladislav (*23. 8. 1890)

Zajat 16. 9. 1915 - Rovno.

Do legií se přihlásil - Jekaterinoslav, Borispol.

Do legií zařazen 2. 7. 1917.

Rusko, pluk VI-3

Vacek František (* 2. 7. 1893)

Zajat 23. 5. 1917 - Hudilog.

Do legií se přihlásil 28. 9. 1917 - Padula.

Do legií zařazen 26. 4. 1918.

Itálie, pluk 32-V, střelec

Voleský Jan (*21.12. 1893 /?20.12. 1895)

Zajat 23. 5. 1917 - Hudilog.

Do legií se přihlásil 20. 1. 1918 - Padula.

Do legií zařazen 22. 5. 1918.

Itálie, pluk 31-IV, střelec

Vondra Karel (* 6. 12. 1895)

Zajat 16. 9. 1915 - Rovno.

Do legií se přihlásil St. Obuchovo - Petrohrad.

Do legií zařazen 2. 9. 1917.

Rusko, pluk VIII

„Člověk mnoho
vydrží, má-li cíl.“

T. G. Masaryk

Co vedlo k válce 2/2

Arcivévoda se rozhodne navštívit členy jeho doprovodu, kteří byli zraněni při pokusu o atentát na jeho osobu.

Cestu opět vykoná v otevřeném voze. A na scénu vstupuje další útočník z organizace Černá ruka. Dvacetiletý Gavrilo Princip. Ten již mezitím dostal zprávy o nezdařeném atentátu a rozhodne se navštívit jeden z obchodů s potravinami.

Když vychází ven, nemůže věřit svým očím. Přímou před ním provádí dost nešikovně manévry vůz a v něm sedí sám arcivévoda rakouský s chotí. Řidič Ferdinandova vozu totiž špatně zabočil a nyní se snaží vycouvat a pokračovat ve správném směru. Po krátkém zaváhání, které je dáno překvapením z takové příležitosti, se Gavrilo rychle vzpamatuje. Vytáhne zbraň, přiskočí k pravé straně vozu a pálí. První kulka prostřelí krční tepnu arcivévody, při pokusu o zabití guvernéra Potioreka je zasažena hraběnka Chotková, které útočník zasáhne žaludek. Arcivévoda, smrtelně bleďý se obrací ke své ženě a s vypětím všech sil na ní volá: „Žofie neumírej, pro naše děti.“ Vůz směřoval ke guvernérově reziden-

ci, František Ferdinand d'Este umírá ještě během cesty, Žofie několik minut po příjezdu do rezidence.

Následovalo rozsáhlé zatýkání, byly uděleny vysoké tresty odnětí svobody, absolutní tresty. Princip nakonec dostane 20 let, zemře v roce 1917 v tereziánské pevnosti.

Reakce Rakouska na sebe nenechává dlouho čekat a je obecně známá. Rakousko-Uhersko se rozhodlo využít této události k vyřešení srbské otázky jednou pro vždy. Podporováno Německem, předložilo srbské straně nesplnitelné požadavky, a přestože na většinu z nich nakonec Srbsko přistoupilo, Rakousko-Uhersku to posloužilo jako záminka k vypovězení války Srbsku, na které se však začaly vzápětí nabalovat další vyhlášení válečných stavů ze strany ostatních zemí a během jednoho měsíce byla Evropa ve válce.

Císař František Josef známým manifestem Mým národům mobilizoval brannou moc a vojáci odcházeli na bojové pozice, prozatím však s přesvědčením, že do Vánoc budou doma. Představa o bleskové válce však brzy vzala za

své. Rozpoutal se dlouholetý konflikt, na jehož konci byly milióny mrtvých, zraněných a pohřešovaných. František Josef I. tušil, že se konce války již nedočká a stejně osudová, že tato válka bude i pro jeho mocnářství. V listopadu 1916 umírá František Josef v 86 letech po 68 letech na trůně a nastupuje nový panovník, císař Karel I. Ten však již nestačí zabránit rozkladu monarchie, která se bortí pod tíhou požadavků jednotlivých porobených národů na svébytné postavení a nezávislost.

V roce 1918 vznikají na troskách mnohonárodnostní říše nové státní celky a jedním z nich je i Československo. Domů se navrací exilový politici, legionáři. Začíná další éra v dějinách našeho národa. A jak se brzy ukáže, nebude o nic méně pohnutější a dramatictější, než ta, která právě skončila.

*„Žofie, Žofie,
neumírej! Zůstaň na
živu pro naše děti!“*

„prosí na smrt zraněný Ferdinand svoji choť. Jeho naléhání je však zbytečné. Oba svým zraněním nakonec podlehnou. Píše se 28. červen 1914 a nad Evropou se začínají stahovat černé mraky...

40 dlouhotřebavských obětí 1/2

I z naší obce odcházeli mladí mužové, synové i otcové od rodin s představou, že brzy budou doma. Lokální konflikt však brzy přerostl ve světovou válku a představy o brzkém návratu vzaly za své.

Pískovcový lev střeží památku obětí válek z naší obce. Byl odhalen v roce 1948 a ve významné dny našeho státu se

tam rok co rok objevuje květinová výzdoba, jako důkaz nehynoucí úcty k těm, jež přinesli za naši svobodu obětí nejvyšší—svůj život.

Seznam padlých:

1. Habiger Rudolf, čp. 76, + 1915
2. Hubálek Jan, čp. 173
3. Kašpar Antonín, čp. 210,

padl na srbské frontě

4. Kašpar Karel, čp. 154, padl na srbské frontě
5. Kašpar Štěpán, čp. 60
6. Kovář Josef, čp. 176
7. Mazura Josef, čp. 118
8. Pávek Jan, čp. 120, padl 31. srpna 1916 na ruské frontě
9. Pávek Rudolf, čp. 120, padl

40 dlouhotřebovských obětí 2/2

v červnu 1918 na italské frontě.

10. Renčín Karel, čp. 31, padl na italské frontě

11. Rybka Alois, čp. 159

12. Sýkora František, čp. 6, padl na ruské frontě

13. Morkes Karel, čp. 137

14. Štancl Alexandr, čp. 108, zemřel na vojně

15. Vaňous Josef, čp. 10

16. Hýbl Josef, čp. 207

17. Fibigar Rudolf, 38

18. Vaňous Jan, čp. 24, bojoval na ruské frontě a zůstal nezvěstný

19. Fišar Jan, čp. 126, bojoval na ruské frontě a zůstal nezvěstný

20. Pírk Josef, čp. 40

21. Jansa Josef, čp. 161, zastřelen pohraniční stráží při přechodu hranic z Německa do Holandska

22. Peterec Josef, čp. 190

23. Štancl František, čp. 68

24. Jansa Bedřich, čp. 60

25. Vaněk Čeněk, čp. 113

26. Vacek Josef, čp. 138

27. Weinlich František, čp. 129, zemřel v dubnu 1915 v nemocnici ve Vysokém Mýtě

28. Vávra Josef, čp. 116

29. Jíroušek Karel, čp. 89

30. Jíroušek Josef, čp. 89

31. Motl František, čp. 185, zemřel v Cholmu

32. Peterka František, čp. 96

33. Němeček Antonín, čp. 204

34. Němeček Bohumil, čp. 204

35. Rybka František, čp. 9, bojoval na ruské frontě a zůstal nezvěstný

36. Skalický Jan, čp. 223

37. Zoubele Josef, čp. 174, padl na ruské frontě

38. Kovář Josef, čp. 124, padl v Polsku v roce 1916

39. Kubišta František, čp. 95, padl v bojích na Slovensku roku 1918 u Margecan.

40. Bělina Josef, čp. 184, odjel na ruskou frontu a zůstal nezvěstný

Jeden z nich..

Jmenoval se Rudolf. Byl synem statkáře Habigera a pocházel z domu čp.76.

Narodil se 19. srpna 1894 a již od mládí se stal nadějí pro své rodiče, že se ujme hospodářství po svém otci. Cesty osudu se však nakonec budou ubírat jinudy.

Do jeho života, podobně jako do životů milionů dalších, vstoupila sarajevská vražda arcivévodského páru a následné vypuknutí první světové války.

Dvacetiletý Rudolf nastoupil k plnění své vlastenecké povinnosti mezi prvními.

Bojoval na srbské frontě a při jedné z operací byl 7. března 1915 se svými spoluvojáky nahnán do vody a držen v nehostinných podmínkách téměř dva dny.

Zraněný Rudolf silně prochladl a o dva měsíce později umírá ve vojenské nemocnici. Psal se 4. květen 1915.

Zármutek rodiny byl ohromný. Rudolfův otec nashromáždil finanční prostředky a vydal se do Kremže, aby si ve vojenské nemocnici vyzvedl synovo mrtvé tělo.

Díky tomu tak Rudolf neskončil v hromadném hrobě, ale našel klidné spočinutí v rodné

obci.

Rodina Habigerova uctila památku ostatních obětí světové války pořízením pomníčku, který dodnes stojí nedaleko bývalého Sboru Církve Československé Husitské, na jehož zadní straně je věnování „Na památku padlých vojáků 1914—1918.“ Nedávno byl pomník kompletně zrestaurován a nahrazeny chybějící části. Z iniciativy této rodiny pak byla v místním kostele sv. Prokopa instalována deska se jmény obětí 1. světového válečného konfliktu. A Rudolf byl jeden z nich..

Detail z hrobu mladého Rudolfa Habigera na místním hřbitově.

